

ОТПЛАТА

Пено бѣше синъ на богати родители. Въ училище го довеждаха съ автомобилъ. Той гледаше отъ високо на другитѣ деца и винаги се подиграваше съ тѣхъ. Не се учеше добре и често дирѣше причини да се извини, задето не си е приготвилъ уроцитѣ.

Особено слабъ бѣше по геометрия.

Една сутринъ Милчо бѣше закачилъ палтото си до Пеновото палто.

Щомъ забележи това, Пено отърча ядосано при окачалката и захвърли на земята извехтѣлото палтенце на Милча.

— Дрипльо такъвъ! Ще ми изцапашъ новото палто! — извика ядосано той и грубо блъсна бедното дете съ лакатя си.

— Сълзи бликнаха въ очитѣ на Милча. Той прибра палтото си и мълчаливо седна на чина.

Следъ нѣколко дня учителтъ имъ зададе домашно по геометрия.

Пено не можа да реши нито една отъ задачитѣ. На другата сутринъ автомобилтъ го заведе по-рано въ училище.

Реши ли задачитѣ? — запита той едно отъ другарчетата си.

— Не, — отвърна то.

Много сж мжчни, не можахъ да ги реша.

— Ами Джоро дали ги е решилъ?

— Никой, освенъ Милчо, не ги е решилъ, — намѣси се Лилка.

Пено се замисли и излѣзе да се поразходи изъ двора.

Тамъ до училищната ограда, седналъ на единъ камъкъ, Милчо закусваше сухъ хлѣбъ.